irannewspaper.ir

شنبه ۲۹ فروردین ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۰۰۲
• اذان ظهر ۱۲/۰۴ • اذان مغرب ۱۸/۵۹ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۹ • اذان صبح فردا ۰۳/۵۷ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۲۷

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری
• **سردبیر:** هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• **رئیس هیأت مدیره:** صادق حسین جابری انصاری
• **مدیرعامل:** علی متقیان
• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵
• **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی(ع):
غفلت، زیانبارترین دشمن است.
غررالحکم، ح ۴۷۲

نقل قول

وطن برای من مانند مادر است

روزهای اول در خیابان‌ها می‌گشتم و از داخل خودرو نظاره‌گر مردم بودم اما به‌مرور که این حجم ازخودگذشتگی مردم را آن هم در سردترین شب‌های سال دیدم، شب‌های بعد پرچم ایران را در دست گرفتم و در کنار مردم حاضر شدم تا هم به حاضران انرژی بدهم و هم کمی با حضورم خستگی را از تن آنها در کنم. وطن برای من مانند مادر است. در طول این روزها همیشه دوست داشتم کاری به‌جز موسیقی انجام دهم؛ وقتی باخبر شدم پویش «جان‌فدا» برای دفاع از وطن راه‌اندازی شده و مردم به‌عنوان داوطلب می‌توانند در آن ثبت‌نام کنند، من هم باافتخار در این پویش ثبت‌نام کردم. البته من این روزها امیدوارم سایه جنگ زودتر از سر کشورمان دور شود و کار به شدید شدن این جنگ نکشد؛ اما اگر کشید باافتخار لباس رزم می‌پوشم و جان‌فدای این کشور خواهم بود.

صحبت‌های مصطفی راغب درباره پیوستن به پویش جان فدا

روزبه بمانی برای شهدای دانش‌آموز میناب خواند

تک‌آهنگ «تفنگ گریه میکنه» با ترانه‌سرایی و خوانندگی روزبه بمانی و آهنگسازی حامد حسینی برای شهدای دانش‌آموز مدرسه شجره طیبه میناب استان هرمزگان منتشر شده است. نوازندگان؛ امیر قاسمیان (کمانچه)، محمد شکاری (گیتار)، یاسین آران (ویولن و ویولا)، لیلا اصفهانی (آوا)، آرتین ولی الهی مدیر تولید، بنیامین اثباتی (تهیه‌کننده)، هادی نجفی (ضبط، استودیو نیل)، ایمان احمدزاده میکس و مسترینگ و مصطفی گرمان (کاور) از دیگر عوامل اجرایی این اثر هستند. /**ایرنا**

«برای یک زندگی معمولی» محمدرضا شریفی‌نیا در اکران آنلاین

فیلم «سلوک» به کارگردانی عباس رافعی با تغییر نام به «برای یک زندگی معمولی» راهی اکران آنلاین شده است. عباس رافعی در سال‌های اخیر فیلمی با نام «سلوک» را به تهیه‌کنندگی علی اوجی کارگردانی کرد که در آن نرگس محمدی، محمدرضا شریفی‌نیا، مریم بوبانی، سام نوری، فریبا نادری، هانا هرندی و امیررضا دلاوری بازی کرده‌اند. این فیلم پس از دریافت پروانه نمایش، با نام «بادهای تغییر» در چند جشنواره خارجی شرکت کرد و جوایزی را هم به دست آورد، از جمله جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن برای نرگس محمدی. /**ایسنا**

بعد از ۴۶ سال شعرگونه‌های نادر ابراهیمی منتشر شد

کتاب «در حد توانستن؛ شعرگونه‌هایی از نادر ابراهیمی» پس از ۴۶ سال توسط انتشارات امیرکبیر منتشر و راهی بازار نشر شد. این کتاب یکی از عناوین مجموعه آثار نادر ابراهیمی است که پس از انتقال حق چاپ آنها به انتشارات امیرکبیر، توسط این ناشر چاپ می‌شود و چاپ اولش مربوط به اواخر سال ۱۳۵۷ است. «در حد توانستن» تلاش نادر ابراهیمی برای ماندگار کردن لحظاتی است که از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۵۶ بر او گذشت. /**برنا**

دوازدهمین دوره «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» در میدان ولی‌عصر(عج) به پایان رسید

محسن چاوشی چهره برتر هنر انقلاب

آیین پایانی هفته هنر انقلاب امسال حال و هوای متفاوتی داشت و در میدان ولیعصر تهران و در قالب تجمع‌های شبانه پس از تجاوز آمریکا و اسرائیل به ایران برگزار شد.
محسن چاوشی خواننده و آهنگساز «علاج» و «حسبی‌الله» به عنوان «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» سال ۱۴۰۴ شناخته شد.
در اختتامیه دوازدهمین دوره «چهره سال هنر انقلاب اسلامی ۱۴۰۴» حجت‌الاسلام‌والمسلمین قمی رئیس سازمان تبلیغات اسلامی، محمدمهدی دادمان رئیس حوزه هنری انقلاب اسلامی، مهدی شفیعی معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محسن مؤمنی شریف نویسنده و مدیر سابق حوزه هنری، امین اشرفی مدیر تماشاخانه ایرانشهر، علیرضا مختارپور مشاور رهبر شهید، سیدعلی میرفتاح نقاش و روزنامه‌نگار، مریم شعبانی کارگردان تئاتر، سیدمحمد میرکیانی نویسنده، محسن محمدی‌پناه شاعر، محمدرضا طهماسبی شاعر، انوش معظمی بازیگر تئاتر و تلویزیون، مرشد محسن میرزاعلی، کورش زارعی و جمعی دیگر از هنرمندان و فعالان هنری حضور داشتند.
چاوشی سال ۱۴۰۴ که کشورمان درگیر دو جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و رمضان بود، دو قطعه موسیقی «علاج» و «حسبی‌الله» را تولید کرد که موسیقی را به مفهوم وطن‌دوستی گره زد و واکنش‌های زیادی از سوی شنوندگان دریافت کرد. او در پرالتهاب‌ترین روزهای کشور، روحیه مقاومت را زنده نگه داشت و امید را در دل مردم تقویت کرد. سیدعلی میرفتاح نقاش، روزنامه‌نگار و منتقد هنری، مریم شعبانی کارگردان و نویسنده تئاتر «برای هانا» و «فرشته‌های میناب»، سیروس مقدم کارگردان و مدیر مجموعه «پایتخت ۷»، محمدمیرکیانی نویسنده برجسته و مجموعه «قصه ما مثل شد» از دیگر کاندیداهای «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» بودند.
در ابتدای این مراسم پس از قرائت آیاتی از کلام‌الله مجید و پخش سرود ملی جمهوری اسلامی ایران، دعای توسل قرائت شد.
پخش چند نماهنگ از رهبر شهید در باب شهادت و مقاومت مرد عزیز کشورمان، اجرای پرفورمنس «اتحاد مقدس» به کارگردانی علیرضا تاجیک، مداحی «باید برخاست» با ذکر محسن محمدی پناه، پخش بسته رسانه‌ای «تولدی در هنر» به روایت فرهاد قائمیان، اجرای ۲ قطعه موسیقی «هم رفیق» و «رنگ پرواز» به خوانندگی غلامرضا صنعتگر، اجرای روضه نمایش «بیسیم چی» با اجرای بهرام شهبازی پدر شهید هنرمند پوریا شهبازی از شهدای گرانقدر جنگ رمضان، اجرای قطعه نمایشی «آرش» با هنرمندی انوش معظمی، پخش کلیپی از فعالیت‌های حوزه هنری انقلاب اسلامی در ایام جنگ رمضان، شعرخوانی محمدرضا طهماسبی و... از بخش‌های مختلف گرامیداشت هفته هنر انقلاب در میدان ولیعصر(عج) تهران با اجرای نجم‌الدین شریعتی و کارگردانی امیرحسین شفیعی بود. از ابتکارات این دوره توجه بخش معرفی چهره هنر انقلاب در سال ۱۴۰۴ پخش تصویر کاندیداهای دریافت جایزه بود که شهروندان حاضر در مراسم به صورت مستمر نام محسن چاوشی را صدا می‌زدند.
تعدادی از کودکان و نوجوانان حاضر در مراسم هم با نمایش پلاکاردهایی که اشعار قطعات «حسبی‌الله» و «علاج» روی آنها نوشته شده بود فضای جالب توجهی را در میدان ولیعصر(عج) خلق کردند. در بخش پایانی مراسم هم قطعه «علاج» محسن چاوشی با همراهی مردم در میدان ولیعصر(عج) همخوانی شد.
همچنین در این برنامه پرفورمنس «اتحاد مقدس» به کارگردانی علیرضا تاجیک در میان حضور پرشور مردم اجرا شد و محمدرضا طهماسبی به شعرخوانی پرداخت. در ادامه این مراسم، محسن محمدی‌پناه، مداح قطعه «باید برخاست» به خواندن این قطعه مداحی پرداخت.
این مداح گفت: «خدا را شاکرم که در این دوران خواندن این سرود به عهده من گذاشته شد. این سرود پایانی ما در محرم سال گذشته است. این اجرا در هیأت اجرا شده و برای امام حسین(ع) بوده که همین امر کار را متفاوت کرده است.»
محمدی‌پناه افزود: «شاعر این قطعه به من گفت به مردم بگو که مضامین این کار کاملاً از قرآن است و چون قرآن زنده است این قطعه بین مردم محبوب شده است.»
پس از شهادت سیدمرتضی آوینی شخصیت برجسته هنری و انقلابی در روز بیستم فروردین سال ۱۳۷۲، با پیشنهاد شاعران، نویسندگان و هنرمندان حوزه هنری به رهبر معظم انقلاب، این روز به عنوان «روز هنر انقلاب اسلامی» نامگذاری شد. همزمان با ایام سالگرد شهادت آوینی، سیدشهیدان اهل قلم از سال ۱۳۹۴ به ابتکار حوزه هنری انقلاب اسلامی، مجموعه برنامه‌های بزرگداشت هفته هنر انقلاب اسلامی ۲۰ تا ۲۷ فروردین ماه در سراسر کشور برگزار و در پایان این هفته نیز محسن چاوشی به عنوان «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» معرفی شد. تاکنون هنرمندان و فعالان فرهنگی و شخصیتی تأثیرگذار همچون مرتضی سرهنگی، مجید مجیدی، سیدمسعود شجاعی طباطبایی، حمید حسام، ابراهیم حاتمی‌کیا، حسن روح‌الامین، وحید یامین‌پور، عبدالحمید قدیریان، محمدمهدی سیار، مسعود نجابتی و کارن همایونفر موفق به کسب عنوان «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» شده‌اند.

گزارش

گروه فرهنگی

> چاوشی سال ۱۴۰۴ که کشورمان درگیر دو جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و رمضان بود، دو قطعه موسیقی «علاج» و «حسبی‌الله» را تولید کرد که موسیقی را به مفهوم وطن‌دوستی گره زد و واکنش‌های زیادی از سوی شنوندگان دریافت کرد

در ستایش صدایی که دشمن‌شکن شد

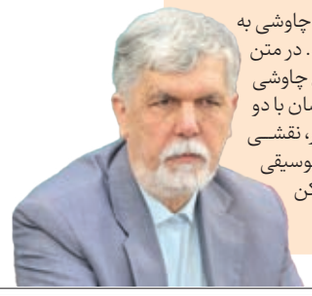

برش

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی همزمان با انتخاب محسن چاوشی به عنوان چهره هنر انقلاب در سال ۱۴۰۴ متنی را منتشر کرد. در متن نوشته شده از سوی صالحی آمده است: «انتخاب محسن چاوشی را به عنوان چهره سال هنر انقلاب تبریک می‌گویم. ایشان با دو قطعه «علاج» و «حسبی‌الله» در دو جنگ تحمیلی اخیر، نقشی کم‌بدیل در دفاع ملت ایران داشتند. نوای مداحی و موسیقی حماسی همپای غرش موشک‌های ایرانی دشمن‌شکن بوده‌اند. ایران به این عزیزان مباهات می‌کند.»

چرا محسن چاوشی برگزیده هنر انقلاب است؟

از تکنیک موسیقی تا کنشگری اجتماعی

یادداشت

علیرضا سپهوند
روزنامه‌نگار و پژوهشگر موسیقی

در دنیای هنر، مرز میان «هنرمند» و «کنشگر» گاهی بسیار باریک می‌شود؛ اما زمانی که هنر توانسته باشد صدای یک ملت یا دغدغه‌های عمیق یک نسل باشد، این دو مفهوم در هم می‌آمیزند. انتخاب محسن چاوشی به عنوان «چهره سال هنر انقلاب ۱۴۰۴»، تنها یک تقدیر رسمی برای یک خواننده محبوب نبود؛ بلکه اعترافی بود به جایگاه هنرمندی که توانست با بهره‌گیری از ابزارهای مدرن موسیقایی، مفاهیم سنتی و ارزشی را در بستری جدید و ملموس بازتعریف کند. برای درک استحقاق او، باید از دو منظر «تحلیل فنی موسیقی» و «کنشگری اجتماعی» به آثار او نگریست.

تحلیل فنی و ساختاری: بازگشت به ریشه‌ها با زبان مدرن

از منظر موسیقایی، چاوشی در آثار اخیر خود، به‌ویژه در قطعاتی نظیر «علاج» و «حسبی‌الله»، از یک الگوی تکراری فاصله گرفته و به سمت ساختارهای پیچیده‌تر حرکت کرده است. برخلاف بسیاری از آثار پاپ که بر پایه ملودی‌های ساده و تکرار شونده بنا شده‌اند، چاوشی در این قطعات از ترکیب هوشمندانه «هارمونی‌های حماسی» با «تکنیک‌های امبینت (Ambient)» استفاده کرده است.
در قطعه «علاج»، استفاده از آرایه خاص سازهای زهی و ایجاد فضایی سنگین و در عین حال آرام، دقیقاً همان حسی را منتقل می‌کند که متن ترانه از آن انتظار می‌رود؛ یعنی تلفیق درست شعر و موسیقی، نوعی تسکین در عین شکوه یا غمی در عین سربلندی! او از نظر تکنیک «آرشی تیک» (تکنیک‌های ضرب‌آهنگ) به گونه‌ای از توقف‌ها و تأکیدها استفاده می‌کند که مخاطب را نه تنها درگیر ریتم، بلکه درگیر «مفهوم» می‌کند. او با استفاده از فضای صوتی گسترده (Soundscape)، موسیقی را از یک کالای مصرفی به یک تجربه شنیداری تبدیل کرده که در آن، سکوت‌ها به اندازه نت‌ها اهمیت دارند. این دقت در مهندسی صدا و انتخاب فرکانس‌ها، نشان‌دهنده بلوغ هنری او در پیوند دادن موسیقی سنتی-مذهبی با استانداردهای مدرن تولید موسیقی جهانی است.

عکس: پیام ثانی/مهر

کنشگری اجتماعی: موسیقی به مثابه صدای دغدغه‌مند

اما چرا این آثار در قالب «هنر انقلاب» ارزشگذاری شدند؟ پاسخ در ابعاد جامعه‌شناختی آثار او نهفته است. چاوشی در سال‌های اخیر، برخلاف بسیاری از هنرمندان که در فضای امنِ صرفاً سرگرمی فعالیت می‌کنند، به سمت «موسیقی معناگرا» حرکت کرده است. او با درک دقیق از فضای روانی جامعه و نیاز به هویت‌بخشی، ترانه‌هایی را سروده و اجرا کرده که مستقیماً با مفاهیم «وطن»، «ایمان» و «تاب‌آوری» در پیوند است.
در فضای مجازی و اینستاگرام، بازخوردها نشان می‌دهد که آثار او فراتر از یک موسیقی ساده، به نوعی «همزبانی با دغدغه‌های جمعی» تبدیل شده است. وقتی او از مفاهیمی مثل «حسبی‌الله» یا مفاهیم مرتبط با پایداری و ایستادگی سخن می‌گوید، در واقع در حال استفاده از «قدرت نرم» برای تقویت انسجام اجتماعی است. او با انتخاب موضوعاتی که با واقعیت‌های زیسته و نیازهای معنوی مخاطب همخوان است، از موسیقی به عنوان ابزاری برای «بیداری فرهنگی» و «تثبیت ارزش‌های بنیادین» استفاده کرده است. این یعنی او صرفاً یک خواننده نیست، بلکه یک «کنشگر فرهنگی» است که می‌داند چه زمانی و با چه لحنی باید سخن بگوید.

پیوند هنر و معنا

استحقاق محسن چاوشی برای دریافت این جایزه، حاصل تلاقی دو مسیر است: مسیری که در آن «تکنیک موسیقی» در خدمت «ارتقای سطح ذائقه» قرار می‌گیرد و مسیری که در آن «محتوای اثر» در خدمت «دغدغه‌های ملی و انقلابی» است. او ثابت کرده که می‌توان بدون خروج از چهارچوب‌های اصیل، موسیقی‌ای تولید کرد که هم با استانداردهای جهانی همخوان است، هم می‌تواند با روح زمانه و نیازهای معنوی جامعه همسو باشد. انتخاب او، در واقع تأییدی بر این اصل است که هنر انقلاب، هنر معنا، هنر دقیق و هنر دغدغه‌مند است.

فقه سیاسی
سند بنیادین

محسن اسماعیلی
معاون راهبردی
و امور مجلس رئیس جمهور

درس‌هایی از سیاست و حقوق در مکتب علامه نایینی (۱۶)

از نایینی فقید تا خامنه‌ای شهید

داستان این ستون هفتگی و یادداشت‌های به‌هم‌پیوسته آن نیز ماندنی شد و خواندنی است. ۳۰ مهرماه سال گذشته بود که بیانات رهبر شهید انقلاب در دیدار با دست‌اندرکاران همایش بین‌المللی علامه میرزای نایینی، منتشر شد. مثل همیشه پرنکته بود و راهگشا. در آن سخنرانی، حضرت آیت‌الله العظمی سید علی خامنه‌ای (قدس‌الله نفسه‌الزکیه)، علامه نایینی را از استوانه‌های رفیع علمی و معنوی حوزه کهن نجف خواندند و از جمله، در بیان ویژگی‌های شخصیتی او گفتند: «خصوصیت برجسته دیگر که ایشان را در بین مراجع به شخصیتی استثنایی تبدیل می‌کند برخورداری از اندیشه سیاسی است که در کتاب ارزشمند و مهجور «تنبیهُ الأُمّة» انعکاس یافته است.»
همین اشاره کافی بود تا به حکم دلدادگی و به قصد برآوردن خواسته مقتدای نکته‌سنج خویش و برای کاستن از مهجوریت آن کتاب ارزشمند، به همت و پیگیری مدیرعامل گرامی روزنامه ایران، روزهای شنبه در ستونی به نام «درس‌هایی از سیاست و حقوق در مکتب علامه نایینی» به تبیین مبانی و ابعاد حکمرانی شیعی بر اساس کتاب شریف «تنبیه الأُمّة و تَنْزیهُ المِلّة» بپردازیم.
پانزدهمین شماره از این سلسله مباحث، روز شنبه نهم اسفندماه ۱۴۰۴ با عنوان «مفهوم ولایت، معانی و مبانی آن» منتشر شد، اما با افسوس و اندوه فراوان ۹ و ۴۰ دقیقه صبح همان روز، «جان این ملت» به جانان خویش پیوست و به دست پلیدترین انسان‌نماهای تاریخ به مقام شامخ شهادت نائل آمد و روح شیدای او از قفس تنگ تن رنجدیده و خسته رها شد و برای همیشه در جوار رحمت پروردگار مأوی گزید.
سی و هفت سال رهبری حکیمانه آیت‌الله خامنه‌ای شهید، فرصتی بی‌نظیر پدید آورد که آن دین‌شناس فرزانه، به رغم همه گرفتاری‌ها و بحران‌هایی که دشمنان خارجی و نادان‌های داخلی آفریدند، به نظریه حکمرانی شیعی و دینی عینیت بخشد و آنچه را امثال مرحوم نایینی آرزو می‌کردند و امام خمینی (ره) نهال آن را کاشته بود، اجرایی سازد و به شجره‌ای طیبه تبدیل کند؛ شجره تنومندی که نه‌تنها تندباد حوادثی مانند هجوم ددمنشانه آمریکا و رژیم نحس صهیونی هم نتوانست گزندی به آن برساند، بلکه با مقاومتی جانانه سرمتجاوزان را چنان بر سنگ واقعیت کوفت که اکنون نمی‌دانند چگونه خود را از این ننگ ابدی رها سازند. امروز آنان هستند که مورد تمسخر و نیشخند خردمندان جهانند و به دنبال راهی برای فرار از معرکه می‌گردند.
در مقابل، این مردم سرافراز ایران هستند که با اتحاد مقدس خود، با مشت‌هایی گره‌کرده خونخواه قائد شهید و دلداده رهبر جدید خود هستند، صحنه را برای لحظه‌ای ترک نکردند و با حضور خود در خیابان، پشتیبان فرزندان مقتدر خود در نیروهای مسلح در میدان رزم شده‌اند. شاید بتوان گفت ۹ اسفند ۱۴۰۴ نیز روز رویارویی همه اسلام در برابر همه کفر بود، روز لشکرکشی تمام فرزندان ابوجهل در مقابل پیروان محمد(ص) بود، خندقی دیگر بود و احزابی دیگر و باز هم این شیعیان علی(ع) بودند که حماسه آفریدند؛ حماسه‌ای که تا ابد فراموش نخواهد شد و «این هنوز از نتایج سحر است - باش تا صبح دولتت بدمد!»
خدا را سپاس که داغ جگرسوز شهادت سیدنا الاستاد را با انتخاب خلف صالح او به عنوان ولی امر و سومین رهبر عظیم‌الشأن انقلاب اسلامی التیام بخشید. آن روز نوشتم و اکنون از صمیم قلب تکرار می‌کنم که حضرت آیت‌الله آقای حاج سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای [ادام‌الله ظله] به واقع «سرّ ابیه» و عصاره فضایل امام شهید ماست؛ فقیهی محقق و اصولی مدقق، زاهدی وارسته و مجاهدی مخلص که در صداقت و امانت و دیگر فضایل اخلاقی و علمی از سابقون است و از عمق جان به آرمان و مشی امامین انقلاب، مؤمن و وفادار بوده و هست. با این حال، چاره‌ای جز این نیست که به پیروی از عقیله بنی‌آدم، حضرت زینب(س)، اعتراف کنیم که چشم‌ها اشکبارند و سینه‌ها سوزان: «لکنَّ العُیونَ عَبری وَ الصُّدورَ حَرّی.» درست است که شهادت آرزوی دیرین پدر پیر ما بود و بارها و بارها به استقبال آن رفته بود و باید از این بابت به وی تبریک گفت، امّا چه می‌توان کرد با داغ هجرانی که بر دل‌های ما باقی ماند؟
یک بار (در مجلس معهود شب نیمه ماه مبارک رمضان با شاعران در ۱۰ تیرماه ۱۳۹۴) فرموده بود: «من کاری ندارم مرحوم اخوان این شعر را برای چه کسی گفته و برای چه گفته؛ من این شعر را خطاب به صحیفه سجادیه می‌خوانم؛ من این شعر را خطاب به دعای ابی‌حمزه ثمالی می‌خوانم: ای تکیه‌گاه و پناه زیباترین لحظه‌های پرعصمت و پرشکوه تنهایی و خلوت من، ای شطّ شیرین پرشوکت من.»
از او وام می‌گیرم و می‌گویم: من کاری ندارم مرحوم سهراب سپهری این شعر را برای چه کسی گفته و برای چه گفته، من این سروده را برای رهبر شهیدمان می‌خوانم:

«بزرگ بود
و از اهالی امروز بود
و با تمام افق‌های باز نسبت داشت
و لحن آب و زمین را چه خوب می‌فهمید.
صداش
به شکل حزن پریشان واقعیت بود.
و پلک‌هاش
مسیر نبض عناصر را
به ما نشان داد.
و دست‌هاش
هوای صاف سخاوت را
ورق زد
و مهربانی را
به سمت ما کوچاند.
به شکل خلوت خود بود
و عاشقانه‌ترین انحنای وقت خودش را
برای آینه تفسیر کرد.
و او به شیوه باران پر از طراوت تکرار بود.
و او به سبک درخت
میان عافیت نور منتشر می‌شد.
همیشه کودکی باد را صدا می‌کرد.
همیشه رشته صحبت را
به چفت آب گره می‌زد.
برای ما، یک شب
سجود سبز محبت را
چنان صریح ادا کرد
که ما به عاطفه سطح خاک دست کشیدیم
و مثل لهجه یک سطل آب تازه شدیم.
و بارها دیدیم
که با چقدر سبد
برای چیدن یک خوشه بشارت رفت.
ولی نشد
که روبه‌روی وضوح کبوتران بنشیند
و رفت تا لب هیچ
و پشت حوصله نورها دراز کشید
و هیچ فکر نکرد
که ما چقدر تنها ماندیم.»

به یاد او و این سلسله مباحث ادامه خواهد یافت، ان‌شاءالله.